

**КОМЕНТАРИ КЪМ ОБЩЕСТВЕНА КОНСУЛТАЦИЯ НАРЕДБА ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА НАРЕДБА № Е-РД-04-1 ЗА
ТОПЛОСНАБДЯВАНЕТО**

[линк към консултацията](#)

№	Автор	Коментар	Дата
1	Ралица Тодорова	<p>Във връзка с топлоподаването трябва да се решат редица важни за потребителите въпроси: 1. Защо топлофикация намалява температурата на водата, която се подава към крайния потребител? Това налага включването на радиаторите на максимална степен и допълнително включване на електроуреди за затопляне. Реално обаче се заплаща „отоплението“, което е недостатъчно, предвид ниската температура. 2. В активен зимен сезон – януари и февруари 2026 г. при работа на радиатор на междинно положение, не се усеща изобщо затопляне. За да има затопляне на целият радиатор, той следва да работи поне на 4-ка или 5-ца, което определя повече консумация от потребителите и респективно заплащане на по-висока консумация. 3. За да достигне топла вода до по-висок етаж на сграда, например 4-ти, е необходимо източване на системата по 10 мин сутрин при първоначално пускане. Защо това се допуска и защо тази вода следва да се заплаща като топла? Разбирам, че тези дружества са монополисти и си търсят интереса и печалбите, но не е коректно обикновените граждани да заплащат такава цена и да търпят неудобства и загуби.</p>	31.03.2026 16:40

2	Живко Сталев	<p>Видно от Решение на Съда на Европейския съюз (пети състав) от 24 ноември 2022 г. по Дело C-289/21, принципът на ефективност не допуска национална правна уредба, която предвижда юрисдикцията, сезирана с жалба срещу отменената с последваща норма разпоредба, да реши, че липсва основание за произнасяне, тъй като тази жалба е станала безпредметна. Възможно е обаче също така с оспорването на национална разпоредба по съдебен ред жалбоподателят да цели да се премахнат и правните последици, които са породени от прилагането на тази разпоредба и които го увреждат. В подобна хипотеза сама по себе си отмяната с последваща норма на посочената разпоредба не би довела до отпадане на тези вече настъпили последици и прилагането в подобно положение на национална процесуална разпоредба, по силата на която се прекратява производството, тъй като е отпаднал предметът на оспорване, би могло да лиши жалбоподателя от ефективна съдебна защита. Ето защо не може да се изключи, че правен субект, който се счита за увреден от последиците от прилагането на национална разпоредба, която според него противоречи на директива, ще реши — с оглед на отпадането на тези последици — да подаде жалба за отмяна на посочената разпоредба, когато такъв способ за защита е предвиден в националното право, вместо да предяви иск за обезщетение срещу съответната държава членка. Всъщност отмяната по съдебен ред на противоречащата на директива национална разпоредба би довела и до отстраняването с обратно действие на породените от тази разпоредба правни последици, което този правен субект вероятно ще предпочете пред евентуалното обезщетение от страна на съответната държава членка за вредите, претърпени заради тези правни последици. В последната хипотеза, ако се приеме, че е отпаднал предметът на оспорване и че вече няма основание за произнасяне в случай на отмяна на оспорваната разпоредба с последваща норма, без съответният правен субект да има възможност да докаже, че въпреки тази отмяна с последваща норма той продължава да има интерес от отмяната на посочената разпоредба по съдебен ред, то това може да направи прекомерно трудно упражняването на правата, предоставени на този правен субект от правото на Съюза. Възможността в подобна хипотеза посоченият правен субект да предяви срещу съответната държава членка иск за обезщетение за вредите, които счита, че е претърпял поради последиците от прилагането на оспорената р</p>	14.03.2026 14:04
---	--------------	--	------------------

азпоредба, и за тази цел сезираният съд да постанови (този път инцидентно), че въпросната разпоредба е несъвместима с правото на Съюза, няма да е достатъчна, за да гарантира правото на същия правен субект на ефективна съдебна защита, тъй като по изложените в точка 48 от настоящото решение причини не е изключено от това да произтекат процесуални пречки от гледна точка на разходите, продължителността и правилата за представителство, които могат да направят прекомерно трудно упражняването на правата, предоставени от правото на Съюза (вж. по аналогия решение от 15 април 2008 г., Impact, C-268/06, EU:C:2008:223, т. 51). Такава опасност а fortiori е налице, ако отмяната с последваща норма на оспорваната разпоредба и установяването на отпадането на предмета на оспорване настъпят в напреднал етап от съдебното производство, какъвто е настоящият случай, при който отпадането на предмета на оспорване е установено в касационното производство. Ето защо, макар признатият в правото на Съюза принцип на ефективна съдебна защита да не може във всички случаи да е пречка да се счита, че е отпаднал предметът на жалба за отмяна на национална разпоредба, за която се твърди, че противоречи на правото на Съюза, защото оспорваната разпоредба е отменена с последваща норма, този принцип все пак не допуска прекратяването на производството на такова основание, без преди това страните да са имали възможност да изтъкнат евентуалния си интерес от продължаване на производството и следователно без такъв интерес да е бил взет предвид в решението.“ През септември 2025 г. петчленен състав на Върховния административен съд (ВАС) окончателно спря изпълнението на Методиката за дялово разпределение на топлинната енергия в сгради – етажна собственост, а съгласно чл. 130, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 61, ал. 3 от Закона за съдебната власт дело, което се разглежда от съд не може да се разглежда от друг орган – от министър на енергетиката Трайчо Трайково по искане на омбудсмана.